

සුව ජාතකය

තවද ආකාශයේ අනන්තවූ ගුණ ඇති තිලෝගුරු බුදුරජානන් වහන්සේ ජීවනචාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි ප්‍රඥා පාරමිතාව අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

මෙහි වර්ථමාන කථාව උම්මග්ග ජාතකයෙහි විස්තර වශයෙන් පෙනෙන්නේය. මෙහි වනාහී සර්වඥයන් වහන්සේ පෙරත් තථාගතයෝ මහ නුවනැත්තේ වේදියි වදාරා ඒ කෙසේදැයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුන්මදන්ත නම් රජ්ජරු කෙනෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේට දුක්ඛිතවූ කඹුරුව ඉපිද වැඩිවිය පැමිණ පිටිසර ගමෙක වාසය කරණසේක. ඒ ගම නුදුරු තැනක ගමෙක කඹුරු දාසෙක් වාසය කරන්නාහ. කඹුරු දාසය නායකවූ කඹුරෙක් ඇත. ඒ කඹුරු විභයවීය, රාජවල්ලභය, උග්ගේ විශිෂ්ටවූ රු ඇති දුවක් ඇත්තීය. ඒ කඹුරුගම ඇති ස්ත්‍රියන්ගෙන් වැඩිතරම් රුවින් යුක්තය. නොයෙක් ගම්වලින් කැති පොරෝ නොයෙක් යකඩ කරවන්ට ආ මනුෂ්‍යයෝ ඒ කඹුරු දුවගේ රුව දැක තමතමන්ගේ ස්ථානවල ඉද රූප වර්ණනා කරන්නාහ. බෝධිසත්වයෝ ඇගේ රුව අසා තෘෂ්ණාවසගව ඇ දැක තමාගේ ගට ගෙනෙන්නට උවමැනවයි සිතා යහපත්ව ඉදිකටුවක් ඉදිකොට විද ඒ ඉදිකටුව ලන නියායෙන් කොපු සතක් ඉදිකොට කොපුවෙන් කොපුව ඇතුළේලා ඉදිකටුවක් කොපුවේලා ඇර ගෙන කඹුරන් දාසක් ඉදිනාගමට ගොස් කඹුරන්ට නායක තැනැත්තන්ගේ දොර කොයිදැයි විචාරා උන්ගේ ගේ දොර මිදුලේ සිට කියන්නාහු සියුම් මුනක් ඇති යසුනුලා උලා මට සිලුටුවූ සෘජුවූ යහපත්වූ ඉදිකටුවක් ඇත. ඒ ගනුවයි කිය කියා සිටියාහ. නායක කඹුරු බත්කාලා වැදහෝත්තේය. උග්ගේ දුව තමාගේ පියාට තල්වැටක් සල සලා සිටියහ. බෝධිසත්වයෝ ඉදිකටු ඇරගණුවයි කියන බස අසමින්ම ඇගේ හිස සිය ගණන් පැත්කල වත්කරන්නාමෙන් චිත්තසනෝකාෂව මා උන් බලන්ට උවමැනවැයි සිතා තල්වැට බිමතබා බෝධිසත්වයන් කථාව කියන තැනට ගොස් දැක කියන්නේ මෙකියන මානවකය. මේගම කඹුරන් දාසක් වාසයකරණ ගමඋල මේ ගම්නිබා කැති පොරෝ ආදිවූදෙය හා බිලි කටු ඉදිකටු ආදිවූදෙය හා විශේෂවූ ආයුධ හා ඇත. එසේ වූ තැන තොප ඉදිකටු ඇරගෙන පෙරවරුවන් ඇවිද්දන් ඇරගන්නේ නැත, මෙතන ඇති සියලුයකඩ ඒ ඒ තෙන ගෙනගොස් විකුණන්නාහ. එසේ හෙයින් තොපගේ ඉදිකටුවක් ඇරගෙන පිටිසරගමකදී විකුණවයි කිව බෝධිසත්වයෝ එවිට කියන්නාහු එඹල කුමාරිකාව මාගේ කර්මාන්තයෙහි විශේෂයන් මා ගත් දුකෙහි විවරත් තොපගේ පියාණන්ට දූනෙයි තොපගේ පියානෝ මා කළ කර්මාන්ත දුටුවනම් තොපත් මට පාවාදී තමන්ගේ ගෙයි සියලු සම්පතක් මට දෙන්නේ වේදැයි කීහ. මේ කථාව කියන නියාව ඒ කඹුරන්ට නායක තැනැත්තේ අසා තමාගේ දුව ගෙන්නා විචාරන්නාහු තොප කවුරුන්ලාද කථාකරන්නේයයි විචාළකල්හි ඒ කුමාරිකා කියන්නී එක්තරා මානවකයෙක් ඉදිකටුවක් ඇරගෙන ඉදිකටුව ගනුවයි කිය කියා සිටින්නේ යයි කිව, ඒ අසා කාඹුරුනායක තැනැත්තේ උන් මෙතනට කැඳවයි කියා කයේය එවිට බෝධිසත්වයෝ එතනට අවුත් කඹුරුනායකයානන් වැදලා සිටියහ. කඹුරුනායක තොපි කවුදැයි විචාළ කල්හි මම අවල්ගම කඹුරුනන්ගේ පුත කීමියි කියේය. එවිට කඹුරුනායක තොපි කුමට අවුදැයි විචාළාහ. බෝධිසත්වයෝ කියන්නාහු ඉදිකටුවක් ඉදිකොටලිම් ඒ ඉදිකටුව ඇරගෙන පානනියා ආම් කියේය. කඹුරුනායක ඒ අසා කියන්නේ තෝ ඉදිකළ ඉදිකටුව ගෙනවයි කී කල්හි බෝධිසත්වයෝ ඉදිකටුව ඇරගෙන මේ ගම ඇති කඹුරන් එක්වූ කල පාම් තනිව නොපාම් කී කල්හි ගම ඇති කඹුරන එකසි එක්වූ ගමනේ කඹුරුනායකයාණන් අතට දුන්හ. කඹුරුනායකයානෝ ඉදිකටුව බලා මේද තොපි ඉදිකළ ඉදිකටුවදැයි විචාළාහ. එසේය තෙල කොපුවය ඉදිකටුව ඇතුළේ යයි කීහ. කඹුරුනායකයා කොපුව අයන්ට උත්තාහකොට ඉදිකටුව අතට කොපුව අයාගත නුහුනුවාහ. බෝධිසත්වයෝ කොපුවෙන් කොපුව ආයකොපුසත කඹුරුනායකයානන් ඉදිරියේ තබා ඉදිකටුව බෝධිසත්වයෝ කඹුරුනායකයානන් අතට දුන්හ. එතනට එක්වූ දාසක් කඹුරෝ හා කඹුරුනායකයානන් හා පිලිහිස සිසාරා අසුරන්දී බොහෝ සතුවූ මේ ඉදිකටුයේ තරය කින්දැයි විචාළාහ. බෝධිසත්වයෝ ඉදිකටුව තරය පානනියායෙන් කිණිහිරක් ගෙන්වා ඒ කිණිහිර මුදුනෙහි ඉදිකටුව කුලකින් ගැසූ ගමනේ කිණිහිර බැඳගෙන පල්ලෙ තිබූ මඩෙහි පෙනෙයි ඉල්පෙමින් තිබූයේය. එවිට කඹුරන් හා කඹුරුනායකයානෝ පළමු නියාවට දියනක්ම චිත්තසනෝකාෂව පිලිඉස සිසාරා අසුරුසන්දී සතුවූ කඹුරුනායකයානෝ තමන් විශේෂ රු ඇත්තාවූ දුවනි යන් පාවාදී තමන්ගේ බොහෝ සම්පතක් දී බෝධිසත්වයන්ට පාවා දුන්හ. කඹුරුනායකයානෝ නොබෝ

කලකින් මලහ බෝධිසත්වයෝ ඒ කඹුරු දහසට නායකවුහයි වදාරා මේ සුවි ජාතකය නිමවා වදාළසේක.
එසමයෙහි කඹුරු දු නම් යසෝධරා ස්ථවිරයය. එසමයෙහි කඹුරුව උපන්නෙම් බුදු වූ මම්මයයි වදාළ සේක.